

život nenarodeným * pomoc matkám * pravdu spoločnosti

*za najmenších
z nás*

Bratislava
20.-22. 9. 2019

DEVIATNIK

ZA ÚCTU K DARU ĽUDSKÉHO ŽIVOTA

ÚVOD

*Pán Ježiš hovorí: „Ja som Cesta, Pravda a Život.
Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.“ (Jn 14, 6)*

Podakujme v tejto novéne Pánu Bohu za dar ľudského života a za život milosti Božieho dieťaťa, ktorý sme dostali v krste. Pán Ježiš hovorí: „Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.“ (Jn 10, 10)

Je to vzácny dar, lebo Pán Ježiš zaň zaplatil svojím životom. Využime tento dar naplno, nech raz môžeme so sv. Pavlom povedať: „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.“ (Gal 2,20)

Pán Ježiš chce v nás prebývať a pôsobiť. Keď mu to dovoľíme, on nás premieňa. Chceme sa modliť zvlášť za tých bratov a sestry, ktorí odmietajú Božiu autoritu a konajú proti ľudskému životu. Chceme odprosovať za naše hriechy a zanedbania, chceme odprosovať aj za tých, ktorí neodprosujú.

Každý deň novény sa pomodlíme jeden desiatok z ruženca. Tak sa zveríme pod ochranu Panny Márie, ktorá vyslovila to najdôležitejšie ÁNO životu, a síce životu Boha medzi nami a v nás.

pochodzazivot.sk

PRVÝ DEŇ

„Chválim Ťa, že si ma utvoril tak zázračne.“ (Ž 139, 14)

„A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. Boh ich požehnal a povedal im: Plodte a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe po zemi!“ (Gn 1, 27-28)

Prvá kapitola Starého zákona nám hovorí o otcovskej láske Boha k človeku. Boh tvorí človeka na svoj obraz, ako svoje dieťa a dáva mu do vlastníctva všetko, čo stvoril. Celé stvorenie má byť darom pre človeka. Má si ho podrobiť a ono mu má byť na radosť a úžitok. No to ešte nie je všetko. Pán Boh dáva človeku takú veľkú dôstojnosť, že môže splodiť nový život, formovať ho, a tak sa stať spolupracovníkom Boha na diele stvorenia. To pochopila už naša pramatka Eva, keď porodila svojho prvého syna. Vtedy, vedomá si Božieho zásahu, s radosťou zvolala: „Získala som človeka od Pána.“ (Gn 4, 1)

Táto dôstojnosť človeka je však spojená s veľkou zodpovednosťou za nový život, ktorý je vždy darom od Pána, vyvíja sa podľa jeho odvekého plánu a smeruje k večnému šťastiu s ním. Ako píše prorok Jeremiáš: „Skôr než som Ťa utvoril v matkinom živote, poznal som Ťa, skôr, než si vyšiel z lona, zasvätil som Ťa.“ (Jer 1, 5) Od vekov sme boli v pláne nebeského Otca, už od počiatku sveta na nás myslel a mal s nami plán šťastia, ktorý začína už tu na zemi a dokonale sa naplní v nebi.

Sv. Gianna Beretta Molla, lekárka a matka rodiny, napísala svojmu budúcemu manželovi krátko pred ich svadbou: „S Božou pomocou a jeho požehnaním spravíme všetko, čo bude v našich silách, aby sa z našej rodiny stalo miesto, kde bude Ježiš stáť nad všetkými záležitosťami, prianiami a skutkami. Kiežby sme sa stali Božími spolupracovníkmi na stvorení a darovali mu deti, ktoré ho milujú a slúžia mu.“

Dnes sa modlíme za tých, ktorí si neuvedomujú svoju zodpovednosť za nenarodený život a to, že iba Boh je Pánom nad životom a smrťou.

Tajomstvo ruženca: Ježiš, ktorý Ťa, Panna, v nebi korunoval.

**Bože, náš Stvoriteľ, vzdávame ti vd'aky za to, že si nás utvoril v lone matky,
lebo ty jediný máš moc dávať dych života;
dopraj, prosíme, aby sme verne spravovali celé stvorenie
a vytrvalo ochraňovali dôstojnosť každého ľudského života.
Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna,
ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje
v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.**

DRUHÝ DEŇ

„Hľa, všetko robím nové.“ (Zjv 21, 5)

Pán Boh povedal hadovi: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi твоjím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš päť.“ (Gn 3,15)

Pád človeka úplne zmenil jeho vzťah k Bohu. Človek zranil Božiu dôveru tým, že nejednal ako jeho dieťa, že zapochyboval o jeho láske. No vzápätí po prvom hriechu Pán Boh zjavuje plán spásy a sľubuje záchranu v podobe Ženy, ktorej potomstvo rozmliaždi hadovi hlavu. Božia Prozreteľnosť má so životom človeka vždy svoj plán, ako ho priviesť k sebe do večnej blaženosti. Boh človeka miluje, lebo On je Láska. Jeho odpoveďou na hriech človeka je vždy odpustenie a požehnanie, pokiaľ človek uzná svoj hriech a vráti sa k Božej Láske.

Tento Boží plán spásy sa naplnil v živote Jacqua Fescha, ktorého proces blahorečenia práve prebieha. Z ľudského pohľadu skončil život tohto mladého Francúza tragicky. Odsúdený na smrť za zabitie policajta skončil ako 27-ročný svoju životnú púť pod gilotínou. No ešte predtým si ho vo väzenskej cele našla Božia láska a dala mu silu úplne zmeniť svoj život. Tam pochopil, ako môže dať svojej úbohej existencii skutočný zmysel – rozhodol sa svoje posledné dni žiť iba pre Pána Boha a celý svoj život, utrpenie a smrť obetovať za obrátenie hriešnikov.

Pred popravou padol Jacques v cele smrti na kolená a modlil sa: „Pane, pomôž mi! Obetujem ti svoje utrpenie! Moja smrť nebude nezmyselná. Obetujem ju za všetkých, ktorých milujem. Kiežby moju krv, ktorá potečie, prijal Boh ako úplnú obeť a kiežby každá kvapka mohla vymazať jeden ťažký hriech.“

Kardinál Jean Marie Lustiger, arcibiskup Paríža, o Jacquovi vyhlásil: „Pred Bohom nie je nikto stratený; ani vtedy, keď ho spoločnosť odsúdila. Dúfam, že Jacques Fesch bude raz uctievaný ako svätý. To by dodalo odvalu všetkým tým, ktorí sami sebou opovrhujú a myslia si, že sú nenapraviteľní a beznádejne stratení.“

Dnes sa modlime za tých, ktorí si necenia vlastný život; ktorí nespoznali, akú veľkú hodnotu mu môžu dať, keď ho žijú z lásky k Bohu. Nech pochopia, že pre Pána Boha je každý človek vzácny a jedinečný, a že Boh môže každého z nás, napriek minulým zlyhaniam, priviesť k veľkej svätosti.

Tajomstvo ruženca: Ježiš, ktorý ohlasoval Božie kráľovstvo a vyzýval ľud na pokánie.

**Bože Otče, krv tvojho Syna, ktorú za nás vylial,
je liekom na všetky naše hriechy a slabosti.**

**Daj, aby sme s dôverou a vd'ačnosťou
čerpali milosti z tohto prameňa spásy.**

**Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna,
ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje
v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.**

TRETÍ DEŇ

„Abrahám uveril Bohu a to sa mu počítalo za spravodlivosť“ (Gn 15, 6)

„Abrahám vzal drevo na zápalnú obeť a naložil ho na svojho syna Izáka; sám vzal nôž a takto šli obaja spolu. ... Vtedy naň zvolal Pánov anjel z neba: Abrahám, Abrahám! ... Nevystieraj ruku na chlapca a neubližuj mu! ... Na seba samého prisahám – to je Pánov výrok: Pretože si toto urobil a svojho syna, svojho jediného si neušetril predo mnou, zahrniem ťa požehnaním a prenáramne rozmnožím tvoje potomstvo.“ (Gn 22, 6.11-12.16-17)

Táto situácia sa pre Abraháma stala ťažkou skúškou viery. Dobre pochopil, že svojho syna Izáka dostal od Boha, že jeho život spočíva v jeho rukách, a že nemá právo nárokovať si ho pre seba. Bol ochotný Izákov život obetovať naspäť Bohu, a navzdory každej logike dôveroval Božiemu prislúbeniu, že sa stane otcom mnohých národov. Preto je pre všetkých rodičov dneška veľkým vzorom viery a dôvery v Boha Otca.

Pozrime sa na príklad svätej matky dnešnej doby, Chiary Corbella, ktorá spolu so svojim manželom Enricom dve zo svojich detí musela hneď po ich narodení odovzdať naspäť do Božích rúk. Keď Chiara čakala ich prvé dieťa, dozvedela sa, že dievčatko v jej lone nemá po narodení šancu na prežitie. O tejto situácii hovorí: „Tu som musela myslieť na Pannu Máriu. Aj ona počala syna a túto ťažkú situáciu musela vysvetliť svojmu manželovi. Aj jej Boh daroval dieťa, ktoré nepatrilo jej, ktoré malo zomrieť a ona sa mala pod jeho krížom pozerať, ako zomiera. Usúdila som, že som nemohla pochopiť hneď všetko a Pán mal so mnou plán, ktorý som teraz ešte nechápala. Tu sa udial prvý zázrak. Okamih, keď som to povedala Enricovi bol nezabudnuteľný. Objal ma a povedal: ‚Je to naša dcéra a ponecháme si ju takú, aká je.‘“ (VS č. 93, Žitá viera presviedča, str. 29, 30)

Dnes sa modlime za rodičov, aby pred Bohom chápali svoju zodpovednosť za výchovu detí a posinení silou modlitby vždy pri ich výchove čerpali z Božej múdrosti a lásky.

Tajomstvo ruženca: Ježiš, ktorého si, Panna, so sv. Jozefom v chráme obetovala.

**Bože, náš Otče, ty jediný si darca života, ty máš moc život dať i vziať;
daj, aby sme s dôverou vložili náš život do tvojich rúk,
lebo ty múdro a láskavo vedieš
život každého človeka.
Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna,
ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje
v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.**

ŠTVRTÝ DEŇ

„Tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré.“ (Rim 8, 28)

„Jozefa odvliekli do Egypta a tam ho kúpil Egyptan Putifar, faraónov dvoran, od Izmaelitov, ktorí ho ta dovedli. S Jozefom však bol Pán, takže sa mu všetko darilo a ostal v dome svojho egyptského pána. Keď jeho pán videl, že je s ním Pán a že Pán vo všetkom, čo robil, požehnával jeho ruky, Jozef našiel milosť v jeho očiach. I posluhoval mu a neskôr ho urobil správcom svojho domu a do jeho rúk zveril všetko, čo mal.“ (Gn 39, 1-4)

Pán Boh dokáže každú, aj tú najbolestivejšiu situáciu premeniť na milosť. Dobre to vidíme v živote Jozefa Egyptského. Pán Boh dopustil, že jeho vlastní bratia ho predali do otroctva. Jozef im tento zločin zo srdca odpustil a stal sa tak veľkým prostredníkom milostí pre mnohých. Ako správca faraónovho majetku mohol o mnoho rokov neskôr zachrániť pred hladom celý Egypt a tiež svojich bratov s ich rodinami a dokázať im tak svoju lásku a odpustenie.

Podobným príkladom z dnešnej doby je príbeh sv. Jozefíny Bakhity z južného Sudánu, ktorú ako malé dievča ukradli arabskí obchodníci s otrokmi. V otroctve zažila mnoho ponižovania a fyzického trápenia, no na druhej strane aj Božie vedenie, hoci ešte nepoznala dar kresťanskej viery. Božia prozreteľnosť to zariadila tak, že Bakhitu darovali ako pestúнку do rodiny. Tam prvýkrát stretla toho Boha, ktorého už dávno vo svojom srdci cítila a po ktorom túžila. A hoci v tom čase nebolo zvykom prijímať do rehole ľudí čiernej pleti, neskôr sa stala rehoľnou sestrou, kanoziánkou.

Jozefína s vďačnosťou hovorí: „Keby som stretla tých obchodníkov s otrokmi, ktorí ma ukradli, a aj tých, ktorí ma mučili, klakla by som si a pobožkala by som im ruky; lebo keby sa toto nebolo stalo, teraz by som nebola kresťankou a rehoľnou sestrou.“

Dnes sa modlime za prenasledovaných, aby nestratili vieru, že Boh sa neustále stará o ich život, ale naopak, aby vo svojom utrpení mohli zakúsiť ešte silnejšiu Božiu prítomnosť a ochranu Panny Márie.

Tajomstvo ruženca: Ježiš, ktorý bol pre nás bičovaný.

**Bože Otče, pre lásku tvojho Srdca k nám, tvojim deťom,
utešuj a posilňuj všetkých tých,
ktorí sú prenasledovaní, mučení a sužovaní pre tvoje meno;
nedovoľ, aby vo svojom utrpení stratili vieru
v tvoju Otcovskú starostlivosť o ich život.
Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna,
ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje
v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.**

„Pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu.“ (Lk 1, 76)

Zachariáš takto prorokoval: „A ty chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho: pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu a poučíš jeho ľud o spáse, že mu náš Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy.“ (Lk 1, 67.76-78)

Akú veľkú radosť musel pociťovať Zachariáš, keď naplnený Duchom Svätým takto prorokoval o svojom synovi Jánovi Krstiteľovi. Ved' s Alžbetou dlhé roky trpeli tým, že nemohli mať deti a kvôli tomu sa stali terčom pohrdania Židov. Napriek tomuto utrpeniu žili Alžbeta a Zachariáš spravodlivo pred Pánom a svoju bolesť, že nemôžu mať deti, určite obetovali za skorý príchod Mesiáša. A akú peknú odmenu dostali od Pána za svoju vernosť: Daroval im syna, Jána, ktorý mal celkom bezprostredne pripraviť cestu Mesiášovi, pripraviť preňho ľudské srdcia a dokonca položiť život za svojho Boha.

Svätý pápež Ján Pavol II. vďačí za svoje kňazské povolanie tiež bezpochyby svojim rodičom. Na svojho otca si spomína ako na muža, ktorého život bol životom stálej modlitby. Večer a zavčas rána ho vždy vídaval, ako sa poklačiačky ticho modlí. O svojom otcovi vyhlásil: „... jeho príklad bol pre mňa akýmsi prvým domácim seminárom.“

Ján Pavol II. často hovoril o tzv. piatom evanjeliu, evanjeliu utrpenia, ktoré hlásal vlastným príkladom. Keď ho poznačila staroba a choroba, keď už navonok nemohol byť aktívny, vtedy bol viditeľným obrazom ukrižovaného Krista, ktorý dobrovoľne a z lásky dáva svoj život za ľudstvo. Práve vtedy obetovaním svojho života najviac obdaroval Cirkev.

Počas návštevy Slovenska v roku 2003, hlboko poznačený utrpením, Ján Pavol II. hovoril: „Križ je tým miestom, na ktorom sa nám zjavila Božia láska. Kristov križ je víťazstvom nad zlom, porážkou smrti, sprostredkovaním života, znovunavrátením nádeje. Buď pozdravený, križ, nádej jediná!“

Dnes sa modlime za bezdetné manželské páry. Nech ich utrpenie prinesie duchovné plody. Ved' Písmo hovorí: „Raduj sa neplodná, ty, čo nerodiš, zajasaj a vykrični, ty, čo nepoznáš pôrodné bolesti, lebo opustená má veľa detí...“ (Gal 4, 27)

Tajomstvo ruženca: Ježiš, ktorého si, Panna, pri navštívení Alžbety v živote nosila.

**Bože, náš Otče, ty si nám Kristovým križom ukázal,
že nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.
Daj nám v utrpeniach hľadiť na Tvoj križ a zabúdať na seba,
aby sme sa cez obetovanie našich križov stali darcami života pre druhých.
Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna,
ktorý je Boh a s tebou žije a kraluje
v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.**

ŠIESTY DEŇ

„Hľa, Boží stánok je medzi ľuďmi!“ (Zjv 21, 3)

Anjel povedal Márii: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kralovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca.“ (Lk 1, 30-33)

Skrze anjela sa Panna Mária dozvedá o Božom zásahu do dejín ľudstva. Má počať syna, ktorý bude Synom Najvyššieho, t.j. Božím Synom. Boh sa chce stať človekom, malým bezbranným dieťaťom a zdieľať s ľuďmi ten istý život. Narodením z Panny Márie sa stáva jedným z nás a je nám podobný vo všetkom, okrem hriechu. (Porov.: Hebr 4, 15)

Boh sa stal malým dieťaťom, úplne závislým od nebeského Otca, aby učinil zadosť našej neposlušnosti voči Bohu. Stáva sa poslušným Otcovi až na smrť, aby nám svojou smrťou daroval večný životu Otca.

„Čo teda na to povieme? Ak je Boh za nás, kto je proti nám? Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko?!“ (Rim 8, 31- 32)

Sv. Ľudovít Mária Grignion píše: „Čo Eva stratila a priviedla do zavrnutia neposlušnosťou, to Mária zachránila poslušnosťou. Mária tým, že zostala dokonale verná Bohu, zachránila nielen seba, ale aj všetky svoje deti. Veľká vďaka Márii za toho, koho vlastním, lebo on je jej dielom a plodom a bez nej by som ho nemal.“

Dnes sa modlime, aby sme boli naplnení duchovnou radosťou a vďačnosťou za dar nového života, večného života, ktorý sme dostali v Kristovi.

Tajomstvo ruženca: Ježiš, ktorého si, Panna z Ducha Svätého počala.

**Bože, Otče, ďakujeme ti za dar večného života,
ktorý si nám daroval v Ježišovi Kristovi.**

**Skrze jeho život, utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie
sa opäť voláme Božími deťmi a nimi aj sme.**

Daj, aby sme sa stali hodnými tejto milosti a podľa nej aj žili.

**Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna,
ktorý je Boh a s tebou žije a kraluje
v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.**

SIEDMY DEŇ

„Ty, Pane, si môj ochranca.“ (Ž 3, 4)

„Jozefovi sa vo sne zjavil Pánov anjel a povedal: Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil. On vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta. Tam zostal až do Herodesovej smrti.“ (Mt 2, 13-15)

Svätý Jozef dostal od Boha veľké povolanie – byť pestúnom a ochrancom Božieho Dieťaťa a tomuto povolaniu bezpochyby zasvätil celý svoj život. Aj tu varovaný vo sne ani na okamih neváha, ale hneď za noci plní Boží príkaz, berie Máriu s dieťaťom a uteká s nimi do Egypta.

Sv. Jozef je pre nás živým obrazom Božej otcovskej lásky, ktorá zabúda na seba a nachádza šťastie v úplnom darovaní seba pre dobro druhého.

Sv. Gianna Beretta Molla píše: „Každé povolanie je povolaním ku skutočnému, duchovnému a morálnemu materstvu. To znamená, byť pripravený stať sa darcom života. A mali by sme v boji o naše povolanie aj zomrieť, bol by to najkrajší okamih nášho života.“

Keď sa po troch ťažkých tehotenstvách skomplikovalo aj to štvrté, takže Gianne išlo o život, pred pôrodom prosila svojho manžela: „Ak sa budete musieť rozhodnúť medzi mnou a dieťaťom, neváhajte ani chvíľu a rozhodnite sa pre dieťa. Tak to chcem. Zachráňte dieťa!“

Dnes sa modlime za rodičov, aby našli duchovnú radosť v tom, že sa obetujú pre dobro svojich detí.

Tajomstvo ruženca: Ježiš, ktorého si, Panna v Betleheme porodila.

**Bože Otče, ty si svätého Jozefa povolal
byť šľachetným ochrancom tvojho Syna a jeho Matky, Panny Márie.
Daj, aby sme podľa jeho príkladu chránili bezbranný život,
ale aj život Ježiša v ľudských srdciach.
Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna,
ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje
v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.**

ÔSMY DEŇ

*„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov,
mne ste urobili.“ (Mt 25, 40)*

„Mária vzala libru pravého vzácneho nardového oleja, pomazala ním Ježišovi nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi a dom sa naplnil vôňou oleja.“ (Jn 12, 3)

Mária, Lazárova sestra, koná tento skutok lásky k Pánu Ježišovi s veľkou úctou a vo vedomí, aká vzácna je jeho prítomnosť. Nič pre ňu nie je príliš veľa, keď ide o Pána Ježiša. O pár dní neskôr, pri jeho pohrebe, bude jeho telo podobne s veľkou úctou pomazané voňavými olejmi a uložené do hrobu; z úcty k jeho Božstvu a k tomu, čo toto telo pre nás vytrpelo.

Každé ľudské telo si zaslúži túto úctu, obzvlášť telo trpiaceho – veď v utrpení sa najviac pripodobňujeme Pánovi Ježišovi. Nebeský Otec s veľkou láskou hľadá práve na trpiacich a zomierajúcich, lebo v nich spoznáva svojho ukrižovaného Syna.

Veľmi dobre to pochopila sv. Matka Tereza, keď mohla ošetrovať a sprevádzať nespočetné množstvo trpiacich a zomierajúcich a privádzať ich k Bohu. Svojim sestrám hovorila: „Nie sme tu kvôli práci, sme tu kvôli Ježišovi. Všetko, čo konáme, je pre neho. V chudobných slúžime Ježišovi; o neho sa staráme, jeho krmíme, jeho obliekame, jeho navštevujeme. Jeho utešujeme, keď utešujeme chudobného, chorého, sirotu a zomierajúceho. náš život nepozná žiaden iný dôvod, ani žiadnu inú motiváciu. Toto je niečo, čo mnohí nechápu. Slúžim Ježišovi 24 hodín denne; čokoľvek konám, konám to pre neho samého.“ (VS č. 100, str. 14)

Dnes sa modlime za trpiacich a zomierajúcich, aby cez svojich blížnych zakúsili Božiu lásku a útechu, ktorú tak veľmi potrebujú.

Tajomstvo ruženca: Ježiš, ktorý bol pre nás ukrižovaný.

**Bože, Otče, ty s veľkou láskou hľadáš na trpiacich a zomierajúcich,
ako si hľadel na svojho Syna zomierajúceho na kríži.**

Prosíme Ťa za zomierajúcich,

aby v okamihu smrti neodmietali tvoju milosrdnú lásku.

Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna,

ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje

v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.

DEVIATY DEŇ

„Prišiel som, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.“ (Jn 10, 10)

Ježiš povedal Židom: „Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom.“ (Jn 6, 53-56)

Pán Ježiš nám pri poslednej večeri zanechal to najcennejšie, svoju neustálu fyzickú prítomnosť vo svete. Skrze eucharistickú obeť chce byť každý deň znova nielen medzi nami, On chce v nás aj skutočne žiť, chce byť naším životom. Sv. Ján Mária Vianney to takto vyjadril: „Všetky poklady tohto sveta nestačia na to, aby nasýtili našu dušu. Boh sám musí byť jej potravou. Aká vznešená musí byť naša duša, keď ju dokáže nasýtiť iba Boh sám!“

Sv. Damian de Veuster sa ako mladý 33-ročný misionár dobrovoľne ponúkol svojmu predstavenému, že pôjde ako kňaz na ostrov malomocných, Molokai, nazývaný aj ostrov smrti. O pomeroch na ostrove písal: „Od rána do večera som obklopený srdcervúcim fyzickým a morálnym utrpením. Bez ustavičnej prítomnosti nášho Božského Učiteľa v mojej úbohej kaplnke by som nikdy nedokázal zotrvať vo svojom rozhodnutí a spoločne prežívať údel malomocných.“ „Bez Najsvätejšej sviatosti by bola situácia, v ktorej sa nachádzam, neznesiteľná.“

Odkedy na ostrov prišiel páter Damian a s ním Pán Ježiš v Eucharistii, atmosféra na Molokai sa rapídne zmenila. Svoj apoštolát na ostrove začal príznačne svätou omšou. Zaviedol ustavičnú poklonu a pohľad na Ježiša v hostii dával jemu i chorým veľa útechy a pokoja. Po prvýkrát bolo na ostrove počuť radostný smiech mladých i starých.

Dnes ďakujeme Pánu Ježišovi za dar sviatostí, predovšetkým za dar Eucharistie. Vzbudíme si túžbu prijímať ho vo sv. prijímaní čo najčastejšie, aby tak On sám mohol žiť, hovoriť, myslieť a konať v nás a skrze nás.

Tajomstvo ruženca: Ježiš, ktorý nám dal seba samého za pokrm a nápoj vo Sviatosti oltárnej.

Bože, Otče, ty nám vo sviatosti Eucharistie každý deň darúvaš svojho Syna, aby sme sa skrze sväté prijímanie stále viac premieňali v neho.

Daj, aby sme s veľkou láskou a úctou prijímali toto sväté telo a krv a tak Ťa oslavovali aj za tých, ktorí Ťa nechcú poznať a milovať.

Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.

